നീയാകുന്ന പക്ഷി

"ഭായ് ഹേയ് ഭായ്, വാതിൽ തുറക്ക് ഭയ്യാ"... പവൻ ഭായുടെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ഈ ശബ്ദം കേട്ടിട്ടാണ് രാഹുൽ തന്റെ ഉറക്കത്തിൽ നിന്ന് ഞെട്ടി എഴുന്നേറ്റത്. ഒരാഴ്ചയായി നന്നായി ഒന്നുറങ്ങിയിട്ട് അല്ല... ~~ഫ~~ ഫാക്ടറിയിൽ ജോലി ആവശ്യത്തിന് വന്ന ശേഷം ഉറക്കം ഒക്കെ വെറും തമാശയാണ്. രാവും പകലുമില്ലാതെ അധ്വാനമാണ് സ്വന്തം കാലിൽ നിന്ന് സ്വന്തമായി എല്ലാം ചെയ്യണം, നാട്ടിലെ പോലെ അമ്മയുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ കവചങ്ങളൊരുക്കുന്ന കൂട്ടിൽ വളരാൻ അവന് ~~ഒട്ടു~~ തീരെ താൽപര്യമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ വേണ്ടിയിരുന്നില്ല: ഉറക്കച്ചടവിൽ ~~രാഹ~~ രാഹുൽ താൻ കിടന്നിരുന്ന ഹാളിലേക്ക് തന്റെ ദൃഷ്ടി ചെലുത്തി. ആകെ അലങ്കോലമായി കിടക്കുകയാണ്. ദിവസങ്ങൾക്ക് മുൻപ് കഴിച്ച ഭക്ഷണത്തിന്റെ

പ്ലേറ്റും, മുഷിഞ്ഞ് നാറിയ വസ്ത്രങ്ങളും ഹാളിൽ അങ്ങിങ്ങായി ചിതറികിടക്കുന്നുണ്ട് തന്റെ ജീവിതശൈലിയെക്കുറിച്ച് ഒന്നു സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ പോലും ഇടം നൽകാതെ 25-ാം നമ്പർ ഫ്ലാറ്റിന്റെ വാതിലിൽ പവൻ ഭായ് തന്റെ പഞ്ചാരിമേള പരിശീലനം നടത്തുകയാണ്, "ഭായ് ഏക് മിനിട്ട്" നേരിയ ചമ്മൽ കലർന്ന ശബ്ദത്തോടെ രാഹുൽ ~~കു~~ പവൻ ഭായിയോടായി പറഞ്ഞു. നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞ ആ വേസ്റ്റ് കവർ ഉയർത്തിയെടുത്തപ്പോൾ രാഹുലിന് തന്നോട് തന്നെ ഒരു ജാള്യത അനുഭവപ്പെട്ടു മൂക്കിന്റെ അടുത്ത് പോലും വെയ്ക്കാതെ ഒരു കൈ അകലത്തിൽ കവർ പിടിച്ചുകൊണ്ട് [illegible] ആ അടുക്കളയും കടന്ന് ഈ ഭൂലോകത്തിൽ ലഭ്യമായ എല്ലാം സാധനസാമഗ്രികളാൽ അലങ്കൃതമായ ഹാളും കടന്ന് [illegible] പവൻ ഭായിക്കായി ആ വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ടു.

താൻ പഠിപ്പിച്ച മലയാളത്തിൽ ~~തന്റെ~~ തന്നോട് തന്നെ ചീത്തവിളിക്കുന്ന പവനിനെ ~~ഭായ്~~ കണ്ടപ്പോൾ രാഹുലിന് ചിരിയാണ് വന്നത്

Item Code: 950 Participant Code: 091

ഒരാഴ്ചകൊണ്ട് രാവിനെ പകലാക്കി താൻ പൂർത്തീകരിച്ച പ്രൊജക്റ്റിന്റെ അവതരണം ആണ് ഇന്ന് അതുകൊണ്ട് പതിവു പറ്റില്ല നേരത്തെ ഓഫീസിൽ ഹാജരാകണം, ഡൽഹിയിലെ മലിനമാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത ശുദ്ധവായു പ്രഭാതഭക്ഷണമായി ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ തനിക്കായി സമ്മാനിച്ച നീല നിറമുള്ള ഷർട്ടും ധരിച്ച് ഒരു എക്സിക്യൂട്ടീവ് ലുക്കിൽ രാഹുൽ തന്റെ അപ്പാർട്ട്മെന്റ് പൂട്ടി ഓടി.

ഡൽഹിയിലെ ഒരു ചേരി പ്രദേശമെന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുംവിധം ഇടുങ്ങിയ റോഡുകളുടെയും മൃഗങ്ങളുടെ വിസർജ്യത്താലും മാലിന്യക്കൂമ്പാരത്താലും നിറഞ്ഞു നിന്ന തുഗ്ലാബാദിന്റെ ആ വഴികളിലൂടെ സർവ്വ ദീദിയ്ക്കും ഭയ്യാവിനുമെല്ലാം പതിവ് സലാം നൽകി തന്നാൽ കഴിയുംവിധം വേഗത്തിൽ ഓടി രാഹുൽ മെട്രോ പിടിച്ചു. ചുറ്റുമുള്ളവരോട് ഒന്ന് സംസാരിക്കുവാനോ ചിരിക്കാനോ മറന്ന് തലയുടെ ഭാരത്താലാവണം കുനിഞ്ഞ് ഒരു കുഞ്ഞൻ യന്ത്രത്തിലേക്ക് കണ്ണുനട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലാണ് അവൻ. അവനും അവരെ പോലെ

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

കൈയിൽ ഫോൺ പുറത്തെടുത്തു. സാധാരണയായി ഈ സമയത്താണ് അവൻ തന്റെ വേണ്ടപ്പെട്ടവരെയൊക്കെയും വിളിക്കാറ്, വേണ്ടപ്പെട്ടവരായി അധികം ആരുമില്ല ~~അമ്മ~~ അമ്മയും പിന്നെ രേവതിയും. അച്ഛൻ രാഹുലിന്റെ നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽ മരിച്ചതായിരുന്നു. കടം കേറി സ്വന്തം നാട്ടിൽ നിൽക്കാൻ കഴിയാത്ത അവസരമായപ്പോൾ തന്റെ പ്രിയരെ വിട്ട് ഇഹലോകവാസം ~~വിട്ട്~~ വെടിഞ്ഞ അച്ഛനെ രാഹുലിന് വെറുപ്പായിരുന്നു.

എന്നാൽ ജീവിതത്തിന്റെ കഴിഞ്ഞുപോയ ഏടുകൾ അവനെ അച്ഛനെ കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കാനായി പഠിപ്പിച്ചു. അച്ഛനെ പറ്റി ആലോചിരിക്കവെയാണ് അമ്മയുടെ കോൾ അവന്റെ ഫോണിലേക്ക് വന്നത്. അമ്മയ്ക്ക് പുതിയ ഫോൺ വാങ്ങിനൽകിയതും അതിന്റെ സാങ്കേതികവശങ്ങളെപ്പറ്റിയെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചത് രാഹുലായിരുന്നു. അതിൽ പിന്നെ തന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തെ ~~കുട്ടിക്കാലത്തെ~~ ഫോട്ടോകളും മറ്റും നിരനിരയായി ആണ് സ്റ്റാറ്റസായി വരാറുള്ളത്. "കുട്ടാ മോനേ ട്രെയിനിൽ അങ്ങോടാ?" നമ്മെ പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ, വിരോതിപ്പെടാൻ ഒരാളുള്ളപ്പോഴാണ് ജീവിതം ചലനാത്മകമാവുന്നത് എന്നത് യാഥാർത്ഥ്യം ആണ്. അങ്ങനെ ജീവിതത്തിന് അർത്ഥമില്ലാതെ ആവുമ്പോഴാവണം

പലരും ആത്മഹത്യകൾക്ക് മുതിരുന്നത്. എന്ന ചിന്തിച്ചു
കൊണ്ട് രാഹുൽ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. "ഹാ അമ്മേ...
ഇന്ന് സീറ്റും കിട്ടി," തലേദിവസം വൈകിയുറങ്ങിയ
തിലുള്ള ശകാരവും പനസിൽ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ കലച്ച
തങ്ങളുടെയും മിനിയുടെയും ചേമ്പിന്റെയും
മുഖങ്ങളായി പിന്നിട്ടു. അച്ഛൻ മരിച്ചതിൽ പിന്നെ
അമ്മ ഇരത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല. സ്വയം ഗൗരവ
മുഖംമൂടി അണിഞ്ഞതാവണം, അല്പം
വീട്ടുകാര്യമെല്ലാം സംസാരിച്ചു കോൾ കട്ട് ചെയ്തു.
ഇനി രേവതിയെ വിളിക്കണം. എറണാകുളത്തെ
ഒരു സർക്കാർ സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപികയാണവൾ.
~~[illegible]~~ തങ്ങളുടെ ബന്ധം അധികമാർക്കും അറിയില്ല.
കുട്ടിക്കാലത്തെ തൊട്ടുള്ള പരിചയം ആണ്
രാഹുലിന് അവളുമായി. പണ്ട് ഒരു കുടുംബം
പോലെ ~~[illegible]~~ അയൽപക്കങ്ങളിൽ താമസിച്ചവരായി
രുന്നു. രാഹുലിന്റെ കുട്ടിക്കാലത്ത് രേവതി
ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ അത് ജീർണിച്ച നിലയിലായി
പോകുമെന്ന് അവൻ എപ്പോഴും ഓർക്കാറുണ്ട്.
തന്റെ കുട്ടിക്കാലത്തെ മനോഹരമാക്കിയവർ,
തന്റെ ബലിഷ്ഠമായ ഹൃദയജാലകം തുറന്ന്
സ്നേഹത്തിന്റെ നാമ്പുകൾ വിതറിയവൾ:

അവന് രേവതി അത്രമേൽ പ്രിയപ്പെട്ടവൾ
ആയിരുന്നു അധികം ആരോട് സംസാരി
ക്കാതിരുന്ന രാഹുലിനെ ലോകം കാണിച്ചു കൊടുത്ത
വളായിരുന്നു അവൾ, പ്രയാസങ്ങളിലും
സന്തോഷങ്ങളിലും താങ്ങായും തുണയായും
~~അവളെന്നു~~ നിന്ന് അച്ഛന്റെ മരണശേഷം അവനെ
മനസ്സ് തുറന്ന് ചിരിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ചതവളായിരുന്നു
~~പ്രകൃതിയുടെ മനം മയക്കുന്ന സൗന്ദര്യത്തെ~~
കഴിഞ്ഞ ദിവസം വിളിച്ചതായിരുന്നു
പനിയാണ് വയ്യ എന്നു മാത്രമായിരുന്നു മറുപടി
കൂടുതലൊന്നും ചോദിക്കാനോ പറയാനോ ഉള്ള
അവസരം അവൾ നൽകിയില്ല. അവൾ അങ്ങനെ
യാണ് എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നം ഉണ്ടായാൽ
സ്വയം വിഷമിക്കും ആരോടും ഒന്നും പറയുകയില്ല.
നീണ്ട നിരയുള്ള ടെക്സ്റ്റ് ~~മെ~~ മെസേജു
കളുടെ മറുപടിയായി ഇപ്പോൾ ഓക്കേ ആണ്
എന്ന് മാത്രമായിരുന്നു തിരികെ ലഭിച്ചത്:
"എന്റെ ~~അവളുടെ~~ കാര്യമാലോചിച്ച് ആരും പേടിക്കേണ്ട"
എന്ന് അവൾ അവനോടായി എപ്പോഴും
പറയും, അച്ഛന്റെ മോൾ തന്നെ എന്ന് കളിയാ
ക്കിയതാണെങ്കിലും അവളോട് അവൻ പറയും

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

അവളുടെ അച്ഛൻ രാധാകൃഷ്ണൻ ഒരു
പോലീസ് ഓഫീസറാണ്, പണ്ട് സ്ഥലം മാറ്റി
കിട്ടി എറണാകുളത്ത് പോയതിൽപ്പിന്നെ പുള്ളിയെ
രാഹുൽ നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടില്ല. രേവതി പറഞ്ഞ്
മാത്രമറിയാം രാഹുലിന് അച്ഛന്റെ ആരോഗ്യ
ത്തെപ്പറ്റി. അവൾക്ക് അച്ഛന് എന്ന് വെച്ചാൽ
ജീവനാണ് ~~അവളെയും~~ അവളെയും അനിയനെയും ഒരു
കുറവുംപോലും വരുത്താതെ ആയിരുന്നു
വളർത്തിയത്. അതുകൊണ്ടാവാം ~~അവൾ~~ ചെറുപ്പ
ത്തിൽ രാഹുലിനോട് പല ആവർത്തി
അച്ഛനില്ലാതെ എങ്ങനെ നീ ജീവിക്കുന്നു എന്ന്
ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നത്. അത്രയ്ക്ക് ജീവനാണ്
അവൾക്ക് അച്ഛൻ..

വിളിച്ചിട്ട് ഫോൺ എടുക്കുന്നില്ല,
ടെക്സ്റ്റ് മെസേജുകൾ എല്ലാം കണ്ടിട്ടുകൂടി
യില്ല. ചെറിയ പേടി തോന്നിയ രാഹുൽ
തങ്ങളുടെ കാര്യമെല്ലാം അറിയുന്ന അഞ്ജലിയെ
വിളിക്കാൻ ഭാവിച്ചു, അപ്പോഴേക്കും തനിക്ക്
ഇറങ്ങേണ്ട സ്ഥലത്തിന്റെ അനൗൺസ്മെന്റ്
കേട്ടതോടെ ആ ഉദ്യമം അവസാനിപ്പിച്ച്
ഫോൺ പോക്കറ്റിലിട്ടുകൊണ്ട് ഓട്ടം തുടർന്നു

പോകുന്ന വഴിയിൽ എന്തോ ആവശ്യത്തിനായി ഫോണെടുക്കുന്ന തിരക്കിൽ എതിരെ വന്ന വ്യക്തിയെ അവന് അല്പം ആയത്തിൽ ഇടിച്ചു. കാര്യമായ പ്രശ്നം ഒന്നും സംഭവിച്ചിലെങ്കിലും അവന്റെ ഫോൺ താഴെ വീണിരുന്നു. ഇന്നാരെയാണോ കണികണ്ടത് എന്ന് പിറു പിറുത്തുകൊണ്ട് ഓണാവാതായ ആ ഫോണുമായി അടുത്ത് കണ്ട ഒരു കടയിൽ കാണിച്ചു. വൈകിട്ട് ശരിയാക്കി തരാം എന്ന കടക്കാരന്റെ മറുപടി കേട്ട്, ഇന്നത്തെ കാര്യം എല്ലാം അവതാളത്തിലാകുമോ എന്ന് ഭയന്നുകൊണ്ട് വീണ്ടും ഓട്ടം തുടരാൻ ആരംഭിച്ചു.

ഓഫീസിലെത്താൻ അല്പം താമസിച്ചുവെങ്കിലും കാര്യമായി ഒന്നും കേൾക്കാതെ തന്നെ കയറിപ്പറ്റി. ആ ദിവസം മുഴുവനും താഴെ വീണ തന്റെ ഫോണും പ്രൊജക്റ്റും രേവതിയുമായിരുന്നു അവന്റെ മനസിൽ ഉടനീളം. വൈകിട്ടത്തെ പതിവ് ചായ പോലും വേണ്ടെന്നു വെച്ചുകൊണ്ട് ഫോൺ കടയിലേക്ക് തിടുക്കത്തിൽ ഓടി. ശരിയാക്കി കിട്ടിയ ആ ഫോണിൽ

അഞ്ജലിയുടെ തുടരെ തുടരെയുള്ള കോൾ കണ്ട്
അവൻ ഒന്ന് പരിഭ്രമിച്ചു. ഇനി രേവതിയ്ക്ക്
പനി മൂർച്ഛിച്ചുണ്ടാവുമോ. അല്പം ഭയത്തോടെ
രാഹുൽ അഞ്ജലിയെ തിരിച്ചുവിളിച്ചു.
ആ ഫോൺകോളിന്റെ അപ്പുറത്ത് ഏങ്ങലടിയും
കരച്ചിലും മാത്രമായി.

അല്പം ഭീതിയോടും കരഞ്ഞു തളർന്ന
ശബ്ദത്തോടും അഞ്ജലിയുടെ ശബ്ദം രാഹു
ലിന് വ്യക്തമായി, .. രാഹുലേ...... അവള്
പോയെടാ. അവളു പോയി !! ..... ഈ ശബ്ദത്തി
നിപ്പുറം അവന്റെ ചുറ്റുമുള്ളതെല്ലാം നിശ്ചലമായി
അവനനുഭവപ്പെട്ടു, ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴങ്ങ
ളിൽ ആരോ വന്ന് വെട്ടിയതുപോലെ.
~~[illegible]~~ ഒരു നിമിഷം അവന് ശ്വസിക്കാൻ
കഴിയാതെയായി, കണ്ണുകളിലെ പാളകൾ പിടിച്ച
~~ആ വെള്ളം~~ ജലമെല്ലാം കുത്തിയൊഴുകാൻ തുടങ്ങി.
ഇത്രയും നാൾ തന്നെ കരയിപ്പിക്കാതെ കൊണ്ടു
നടന്ന തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവൾ അവൾ പോയി
എന്നറിഞ്ഞ നിമിഷത്തിൽ രാഹുലിന് തന്റെ
ആത്മാവിനുണ്ടായ വലിയ വ്രണമായി ~~അത്~~
അനുഭവപ്പെട്ടു.

പിന്നെ നടന്നതൊന്നും അവന് ഓർമയില്ല. താനെങ്ങനെ വീട്ടിൽ വന്നെന്നോ ഒന്നും അവന് ഓർമയുണ്ടായിരുന്നില്ല. മനസ്സ് ശിഥിലീകരിക്കപ്പെട്ട ~~അ~~ ഒരു അവസ്ഥ. ഡോർ തുറന്ന് തന്റെ കട്ടിലിലേക്ക് അവൻ വീഴ്ത്തപ്പെട്ടു. പിറകെ അഞ്ജലി വിളിച്ചിട്ടാവണം അരുണും അവന്റെ അപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് എത്തി. അരുൺ പറഞ്ഞതൊന്നും അവൻ കേട്ടില്ല. അവന്റെ മനസിൽ അവൾ മാത്രമായി ശേഷിച്ചു. കുറെ നേരത്തേക്ക് താഴേക്ക് നോക്കി നനവാൽ കുതിർന്ന കണ്ണാൽ ഇരുന്ന രാഹുലിനെ അരുൺ ഒരുപാട് നേരം സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.

ഇല്ല, ആ മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവല്ലേ പോയത്. എങ്ങനെ അവന് ഇനി ജീവിക്കാനാവും. അല്പം നേരം കഴിഞ്ഞ് കട്ടിലിലേക്ക് അവൻ കിടന്നു. അവസാനമായി അവളെ കണ്ടത് അവൻ ഓർത്തു. അവളുടെ കണ്ണ് അവന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നു മായുന്നില്ല. അവസാന കണ്ടുമുട്ടലിൽ അവൾ പറഞ്ഞത് അവൻ ഓർത്തു. രാഹുൽ ഞാൻ നിന്നിലേക്ക് മാത്രമായി അലിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു.

എന്റെ മനസ്സ് നിന്നോട് സംസാരിക്കുവാനും നിന്നെ കാണുവാനും നിരന്തരം വെമ്പൽ കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നോക്ക് എന്റെ മനസിലെ ആ പൂന്തോട്ടത്തിലെ ഒരു വലിയ മരമാണ് നീ. ഞാനാകുന്ന ചെറുചെറു പക്ഷി നിന്റെ തണലിൽ ജീവിക്കുകയാണ്. അവളുടെ ഈ ശബ്ദം അവന്റെ കാതുകളിലൂടെ ഈണമായി മുഴങ്ങിക്കേട്ടു. അണക്കെട്ടി നിർത്തിയ ആ ജലാശയം പൂർവാധികം ശക്തിയോടെ കുത്തിയൊഴുകാൻ തുടങ്ങി.

മരണാനന്തര ചടങ്ങുകളുടെ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ സംസാരിച്ചിരുന്ന അച്ഛൻ വീണ്ടും അവനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനായി അവന്റെ അരികിൽ വന്നു. "പദ്ദിണിലടാ" രാഹുൽ അലറിവിളിച്ചു. നിസ്സഹായനായി അവൻ എന്ത് ചെയ്യണമെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. പിന്നെ എപ്പോഴോ കരഞ്ഞുതളർന്ന് കരഞ്ഞുകലങ്ങിയ ആ കണ്ണുകൾ ഉറക്കത്തിലാണ്ടു.

ആ ഉറക്കത്തിൽ അവൻ കണ്ടു അവന്റെ രേവതിയുടെ മനസ്സ്. അവൾ വിടർന്നുപോലെ, വെളുത്ത ലില്ലിപ്പൂക്കളാലും

ചിത്രശലഭങ്ങളാലും നിറഞ്ഞു നിന്ന വിശാലമായ ആ മൈതാനത്തിന്റെ ഒത്ത നടുവിൽ നിന്ന ആ ഒറ്റ മരത്തെ അവൻ കണ്ടു. ശ്വേതിയുടെ മനസിലെ രാവുകൾ അതായിരുന്നു ആ ഒറ്റ മരം. എന്നാൽ എവിടെ അവൾ പറഞ്ഞ ആ പക്ഷി? എവിടെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹത്തിന്റെ മാധുര്യനിമിഷങ്ങൾ തന്ന എന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ പഠിപ്പിച്ച ആ പക്ഷി. പടിഞ്ഞാറു ചക്രവാളത്തിൽ ചുവപ്പിൽ കുളിച്ചു കിടക്കുന്ന സൂര്യനിലേക്ക് അവന്റെ കണ്ണുകൾ പതിച്ചു. അതാ അവിടേക്ക് ഒരു പക്ഷി പറന്ന കലുന്നു, ഒരുവാക്കുപോലും പറയാതെ പറന്നകലുകയാണ് ആ പക്ഷി. ആ വിതാന മാകുന്ന സാഗരത്തിന്റെ ഉൾത്തടങ്ങളിലേക്ക് മറയുന്നതായി അവനനുഭവപ്പെട്ടു.

ഞെട്ടിയുണർന്ന അവൻ ചുറ്റും നോക്കി, അന്ധകാരം തളംകെട്ടി. അവന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ വെളിച്ചമായി ആ പക്ഷി യെവിടെ, സ്നേഹം മാത്രം ബാക്കിയാക്കി മരണത്തിന്റെ നശ്വരതയിലേക്ക് അവൾ പോയോ

ഒരു ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ രാഹുൽ അവളുടെ ഓർമകളിലേക്ക് പറന്നകന്നു. അല്ലെങ്കിലും മനുഷ്യർ മാത്രമല്ലേ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും പോകുന്നുള്ളൂ അവരുടെ ഓർമ്മകൾ അല്ലല്ലോ!!!

കട്ടിലിൽ ഞെട്ടിത്തളർന്നിരുന്ന രാഹുലിന്റെ അടുത്ത് അർജുൻ വന്നിരുന്നു പറഞ്ഞു .."രാഹുലേ വിഷമിക്കരുത് ജീവിതം നൈമിഷികമാണ്, നിനക്ക് ഞങ്ങളുണ്ട് ഇവിടെ അവൾ എങ്ങും പോകുന്നില്ലടാ അവൾ ~~ഇനിയും~~ നിന്റെ കൂടെ തന്നെ ഉണ്ട്, നീ ഇങ്ങനെ ഇരിക്കല്ലേടാ. നാളെ നമുക്ക് പോകണം അവളുടെ വീട്ടിൽ അവിടെ എല്ലാർക്കും നിന്നെ അറിയാം അവൾ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന് അഞ്ജലി പറഞ്ഞു.. നിനക്കായിട്ട് അവരെല്ലാം കാത്തിരിക്കുകയാണ് നീ പോകണം രേവതിയുടെ അച്ഛൻ എന്നെ വിളിച്ചു. എല്ലാം അവൾ നേരത്തെ പറഞ്ഞിരുന്നുവെന്നും ~~[illegible]~~ ജീവിതം എല്ലാം ഒന്ന് ശരിയാവുമ്പോൾ വിവാഹം നടത്താനിരുന്നെന്നും മെല്ലാം പറഞ്ഞു. നീ പോകണം.

(Note: This page will be scanned to publish the article in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

64-ാമത് കേരള സ്കൂൾ കലോത്സവം തീയതി.................... പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി തൃശ്ശൂർ

നിനക്കുവേണ്ടി എല്ലാരും നോക്കി ഇരിക്കുക യാണ്.

~~[illegible]~~ അവൻ മനസിലാക്കി കണ്ണൊഴുക്കുന്ന ഒരു വസ്തുമാത്രമായി അവൻ മാറികഴിഞ്ഞു. ചിന്തിക്കാനോ, കരയാനോ ; ശബ്ദിക്കാനോ അവനിപ്പോൾ ~~[illegible]~~ സാധിക്കുന്നില്ല. ഇരുളിന്റെ അഗാധങ്ങളിലേക്ക് വീണുപോയതു പോലെ.

~~അരുണിന്റെ സഹായത്തോടെ അവളെ (അവസാനമായി ഒരുനോക്ക് കാണുന്നതിന്) എന്നെന്നേക്കും തിരിക്കുമ്പോൾ തിരി [illegible] പോകുന്ന വഴിയിൽ [illegible]~~

വിശാലമായ ഒരു മൈതാനത്ത് ഏകനായ ഒരു മരവും അതിനു ചുറ്റുമായി ~~[illegible]~~ അവൾ പറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു പക്ഷിയെയും കണ്ട് നിലാവുള്ള നിശാഗന്ധിപ്പൂക്കളുടെ സുഗന്ധം പരക്കുന്ന ആ രാത്രിയിൽ അവൻ തന്റെ കണ്ണുകൾ പതുക്കെ അടച്ചു.